

Declarată monument istoric prin prisma vechimii și specificului arhitectural, a fost ridicată în stil maramureșean în anul 1701-1703 potrivit mențiunilor lui Kadar Iosef în Monografia Județului Someș. Poartă hramul „Sfântul Dumitru”, cum este numit de localnici „Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de mir”.

Biserica este construită din lemn, cu temelie de piatră și cu acoperiș din șindrilă. Pe dinăuntru pictura murală ce datează din secolul al XVIII-lea s-a păstrat doar parțial, fiind într-o stare destul de deteriorată. În naos pictura de pe pereți s-a pierdut aproape în totalitate, în schimb în pronaos rezistă și azi. Se evidențiază picturile murale, reprezentând sfinți în mărime naturală puțin cu trăsăturile înnegrite de trecerea timpului. Pe ușile împărătești din fața Altarului, se recunoaște secvența Bunevestiri, înconjurată de cei patru evangheliști, redați în medalioane decorate armonios cu motivul viței de vie. În anul 1858 pictura a fost renovată, mărturia fiind o inscripție de pe iconostas ce indică acest an.

Deține în patrimoniu icoane vechi pe sticlă și lemn, dar și sfeșnice de cult. Clopotele au fost turnate la Sibiu, două în anul 1860 și unul în anul 1923.

Biserica „Sfântul Dumitru” a fost înălțată din banii credincioșilor ortodocși, ultima renovare fiind realizată în anul 1980 când a fost înlocuită șindrila de pe acoperiș.

Începând cu anul 2020 biserica a fost inclusă în Rutele Cultural Turistice ale bisericilor de lemn din județul Cluj.